

Posudek diplomové práce

Hana Buřivalová-Novotná: *Rozklad kurtoazního ideálu ve výpravné próze 15. století (Jehan de Saintré Antoina de la Sale)*

Diplomová práce se pohybuje u dolní hranice přijatelného rozsahu (61 stran se vším všudy), zadané téma však zpracovává vzorně, ve správném a vyváženém logickém skladu. Přípravná část, věnující se základům kurtoazie a jejímu vývoji od 12. do 15. století, neopomíjí nic podstatného a zároveň se zbytečně nerozptyluje, uvádí do žádoucího vztahu hlavní dostupné interpretace (zvl. Rougemont a Zink), charakterizuje hlavní literární i „teoretické“ projevy kurtoazie v primární literatuře, neopomíjí však ani „odvrácenou stranu“, tj. literární projevy, které ve středověku s kurtoazií polemizují (fabliaux) a jejichž vliv se v hlavním studovaném díle s kurtoazií přímo střetává. Stejně jasná a logická je i analýza románu *Jehan de Saintré*, významného díla, které v 15. století ukazuje stálou přítomnost, ale také opotřebování a rozklad kurtoazního ideálu. Diplomantka se uvážlivě vyrovnává s interpretačními hypotézami, se kterými se setkala, zdůrazňujíc jako základ to, co mají společné, ale také perspektivy, které se otevírají z jejich odlišných náhledů. Její vlastní podíl při zpracování sekundární literatury tkví především v naprosté zřetelnosti myšlenkových souřadnic, do nichž dovede jednotlivé přínosy včlenit: tím zajišťuje své studii nespornou vnitřní jednotu, přehlednost a odbornost.

Jde o kvalitní diplomovou práci, studii v zásadě už publikovatelnou; její obhájení jednoznačně doporučuji.

Formálních připomínek nemám mnoho: přetrvalo několik interpunkčních chyb, také přehlédnuté a neopravené pozůstatky předchozích verzí, které na několika místech narušují syntaxi. Čeština je převážně kvalitní (až na těžkopádný obrat hned na str. 4: „začalo docházet k upadání...“); na str. 12: kritéria by se měla spíše uplatňovat než „používat“. Na str. 14 narazíme na falešnou účelovou větu, což je syntaktický galicismus (rytíř „bloudí... a zachraňuje..., aby nakonec našel vyvolenou dámu...“; správněji česky by bylo např. „...až nakonec najde...“). Zábavný je pravopis jména Marie de Champagne (diplomantka píše „Champagnská“, podle burgundského vzoru by však byla zcela oprávněná podoba česká, tj. Šampaňská). V poznámce 2 na str. 7 (o Jaufré Rudelovi) bylo možno upřesnit, že uvedené město Tripoli bylo v Sýrii (nikoli v Libyi). Logicky diskutabilní je výklad o trubadúrovi Aimericu de Belenoi na str. 9, ten však jde zřejmě na vrub Denise de Rougemont.

Z věcného hlediska by se dalo diskutovat o tom, do jaké míry lze považovat Capellanovo *De amore* za průvodce kurtoazní láskou; Chrétien de Troyes např. měl ke kurtoaznímu ideálu vztah také dost kritický.

Všechny tyto připomínky jsou vcelku drobné a podružné, na našich závěrech nemohou nic změnit.

V Praze 18. května 2010

Doc. PhDr. Václav Jamek